

**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин

**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**

**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

УДК 001:2-14. 378:616.98 (092)

ЖИТТЯ НА СЛАВУ ЛЮДЯМ НАУЦІ І БОГУ.

**ЛИТВИН В.П. PR-МЕНЕДЖЕР ЕПІЗООТОЛОГІЧНОЇ НАУКИ ТА
ДОБРОСЛАВ ОСВІТИ ВИЩОЇ ШКОЛИ.**

Литвиненко В.М. кандидат ветеринарних наук, доцент

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ*

Випускники факультету горді бути учнями та послідовниками Литвина Володимира Петровича – відомого ученого-епізоотолога, доктора ветеринарних наук, професора, лауреата державної премії України, лауреата державної премії

Української академії аграрних наук, Заслуженого діяча науки і техніки України, академіка Академії наук вищої освіти України.

Народжений в Обухові на Київщині Володимир Петрович мав добру і енергійну вдачу. Закінчив місцеву школу, а у 1956-1961 роках навчався в Українській академії сільськогосподарських наук. Працював головним ветеринарним лікарем навчально-дослідного господарства «Митниця», виконував обов'язки секретаря Васильківського райкому. Результат його праці стало створення племінної ферми великої рогатої худоби, а згодом і свиноферми.

На основі проведених наукових досліджень у Дослідній станції м'ясного скотарства «Ворзель» з вирощуванн абердин-ангуської породи захистив кандидатську дисертацію на тему „Матеріали по природній резистентності телят абердин-ангуської, чорно-рябої порід та їх помісей до захворювань в умовах Полісся України” після чого зарахований асистентом на кафедру епізоотології. Докторську дисертацію „Неспецифічна профілактика і терапія колібактеріозу, сальмонельозу і парагрипу-3 телят етонієм і бактерином-SL” успішно захистив у 1987 р.

З часу роботи у ВУЗі всю свою енергію, знання і досвід віддає вищій школі. Став завідувачем кафедри епізоотології (1985–2004), академіком АН ВО України (1996). Опублікував більше 350 наукових і методичних праць, в т.ч. 2 підручники і 15 посібників, монографій, практикумів та книг. Розробив та впровадив у виробництво 23 біологічних, антимікробних і дезінфекційних препарати, а на 18 із них затверджені Настанови та отримані авторські свідоцтва і патенти, в т.ч. і іноземні.

Результатом інтенсивної та наполегливої співпраці з науковими установами Інститутом мікробіології і вірусології ім. Д.К. Заболотного, Ужгородським державним університетом, Інститутом адсорбційних матеріалів, Інститут фармакології і токсикології НАМН України, Інститутом органічної хімії НАН України.

Впроваджені в життя опираючись на практикуючих фахівців ветеринарної медицини ветеринарні препарати – бактерин-SL, споролакт, моноспорин-ПК, біфідумбактерин ветеринарний; антимікробні і дезінфекційні препарати – етоній, тіоній, додезоній, енвет-1, квініфур, ветазол, водозоль, санапін, ветадерм, протефлазид, флавосмолон, восурель, хвойна хлорофіло-каротинова паста; вітамінні препарати – акваграм, гермогран. Разом із проф. Риженком В.П. розробив і підготував до апробації у виробництві 4 асоційовані вакцини проти ешерихіозу, сальмонельозу й анаеробної ентеротоксемії.

За створення «Бактерин-СЛ», став лауреатом державної премії Української РСР в галузі науки і техніки у 1987 р.

Наукові досягнення вченого неодноразово демонструвались на ВДНГ СРСР і України, були відзначені 4 медалями та знаком «Винахідник СРСР».

У спеціалізованій вченій раді займав посаду головного ученого секретаря та не мало зусиль приклав для створення нової спеціальності *16.00.08 - епізоотологія та інфекційні хвороби*, за якою я теж захистив кандидатську дисертацію.

Володимир Петрович людина щирої душі завжди встигав займатися суспільною діяльністю. У школі вів стендгазету – бо гарно малював, славнозвісна художниця Тетяна Яблонська написала рецензію і надіслала листа з рекомендацією

до вступу у художнє училище з перспективою навчання в Київському художньому інституті. На виробництві виконував комсомольські доручення, у вузі займав активну партійну позицію і завжди знаходив можливість до спілкувань і взаєморозумінь через любов до людини, незалежно від її посади в суспільстві, роду занять і вірування, Сповідував настанови Його Святості Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. Професійна і громадська діяльності професора визнані Почесною Грамотою Верховної Ради України, академічною нагородою Ярослава Мудрого та Володимира Мономаха, двома орденами Святого Володимира, державним знаком «Петра Могили» МОН України та «Знак Пошани» МАП України.

Віра в духовність наших людей за часів комуністичного і гітлерівського режимів, їх боротьбу за відродження незалежної, соборної, вільної, доброї і такої багатой країни, як наша рідна Україна зміцнювала віру і служіння Богу на благо людей України.

Принципи методології у науковій і освітянській діяльності Вищої школи, що пропагувалися Литвином Володимиром Петровичем сьогодні, як ніколи актуальні бо вболівають за державність та рідну українську мову.